

Kirkeliv

Menighetsblad for
Egersund, Eigerøy og
Helleland menighetene

«Om noen blant dere
mangler visdom, skal han
be til Gud, som villig og
uten å bebreide gir til
alle, og han skal få.»
Jakob 1, 5

Redaksjonkomité: Arne Espeland, Kari Johanne Melhus, Thor Erling Sætrevik, Victoria Tengesdal Steinsland og redaksjonssekretær Stine Wium Jakobsen.
Kirkkontorets adresse er Damsgårdsgate 4A, 4370 Egersund, tlf. 51 46 33 30, www.egersund.kirken.no, kirkkontoret@ekf.no

Kvinnenes internasjonale bønnedag

Av Annette Skau- Solbakken

Kvinnenes internasjonale bønnedag markeres hvert år den første fredagen i mars, og i 2026 er datoen 6. mars. Denne samlingen er godt innarbeidet i Egersund, og går på omgang mellom de ulike kirkesamfunnene i Egersund. I år er det Den norske kirke som står som ansvarlig for arrangementet, og inviterer i denne anledning til samling i Eigerøy arbeidskirke.

Denne dagen samles kvinner og menn over hele verden i kirker, forsamlingshus og hjem for å be, lytte, dele og bære hverandre fram for Gud. Bønnedagen er en stor økumenisk bevegelse som knytter sammen mennesker på tvers av språk, kulturer og kirkesamfunn.

Årets fokusland er Nigeria. Det er kvinner herfra som har utarbeidet liturgien og tema av kvinner fra et bestemt land. Gjennom bibeltekster, vitnesbyrd, bønner og sanger får vi innblikk i nigerianske kvinners liv, tro, utfordringer og håp. Her i Norge er det Norges

kristne råd som har bearbeidet dette til en norsk kontekst. Tema i år er «Jeg vil gi dere hvile, kom!»

Disse ordene peker mot Jesu invitasjon til alle som strever og bærer tunge byrder. Temaet løfter fram både den dype uroen mange lever med, et land preget av konflikt, fattigdom, urett og usikkerhet. Samt Guds løfte om hvile, nærvær og ny kraft. Samtidig utfordrer det oss til å være medvandrere for hver

andre: Å skape rom for hvile, trygghet og verdighet i våre egne lokalsamfunn.

Kvinnenes internasjonale bønnedag har røtter tilbake til slutten av 1800-tallet, da kristne kvinner i Nord-Amerika begynte å samles til bønn og handling for misjon, fred og sosial rettferdighet. I 1927 fikk dagen sin internasjonale form, og i dag markeres den i mer enn 170 land.

Bønnedagen handler om at vi står sammen i forbønn for verden, for Nigeria og for hverandre. Vi får

kunnskap ved å lære om kvinners liv, tro og hverdag i et annet land, og vi setter handling bak ordene ved å samle inn midler og støtte prosjekter som styrker kvinner og lokalsamfunn.

Hvorfor markere denne dagen? Bønnedagen minner oss om at vi tilhører et globalt fellesskap.

Når vi samles denne fredagen, vet vi at millioner av mennesker ber de samme bønnene, leser de samme tekstene og de-

ler det samme håpet. Vi bærer særlig Nigeria fram for Gud, liksom kvinner, familier, kirker og lokalsamfunn som

lever midt i både sårbarhet og styrke. En dag for hvile, fellesskap og håp.

Etter møtet inviteres det til sosialt fellesskap og kveldsmat i kirkestua på Eigerøy. Hjertelig velkommen!

Gøy start på vinterferien!

Av Trine Longfjeld Sætrevik

Fredager i partallsuker kan en oppleve både høy og avslappende stemning i arbeidskirka. På fredag var det blant annet spa på programmet for Fredagskoz, klubben for de i 4.-7.klasse. Litt naturell yoghurt blandet med honning skal visst være godt for huden.

Samme fredager er det også ungdomskveld for de i 8. klasse og oppover. De liker å henge, spise god mat og kanskje et slag bordtennis. Foreldre stiller seg til disposisjon og er med og gjør disse tilbudene mulig!

Men hør her! Neste gang skjer det noe spesielt, når Fredagskoz inviterer til «Lørdagskoz», og da kan også du i 1.-3.klasse delta! Det må jo bare bli koZ!

Fattigdom og omsorg

Av Leif Wikøren Nilsen

Dette temaet kan både utfordre, berøre og inspirere. Men hva betyr fattigdom i Norge anno 2026? Hvordan ser omsorg ut i dag? Og hva bærer vi med oss i fra historien?

Fattigdom har fulgt menneskeheten helt fra tidenes morgen. Mennesker har strevd med å finne mat, trygghet og verdighet. Med bøyde hode har mennesker bedt om hjelp, almisser og bistand. Samtidig har enkeltmennesker, slekt, kirken og samfunnet møtt nød med en utstrakt hånd. Noen ganger av medlidenhet og oppriktig omsorg. Andre ganger av plikt eller for å fortjene egen frelse.

Først var det familien og lokalsamfunnet som bar ansvaret for de fattige. Opp gjennom middelalderen tok kirken mer over, med at klostre og menigheter ga husly, mat og varme til dem som falt utenfor. Etter reformasjonen ble omsorgen systematisert og knyttet til lover og institusjoner. I Norge først og fremst knyttet til kristen etikk.

For selv om formene for omsorg har endret seg i takt med tidene, er spørsmål om rik og fattig fort-

satt aktuelt: Hva skylder vi hverandre? Hvordan skal vi i dag være et samfunn hvor ingen faller utenom?

Neste torsdag 5. mars kommer Oddvar Tveida og Svein Grytten til å holde foredrag som tar oss med inn i fattigdommens historie – fra Bibelens tid til vår egen samtid. De følger historiske spor om omsorg, kamp mot urett, utviklingen av omsorgsvesenet og folks holdninger.

Fattigdom er ikke nytt, men måten vi møter den på, sier noe om hvem vi er. Dette blir et foredrag verdt å få med seg!

Kirkegården

Velvoksne stammer
Tidløse trær
Mennesker vandrer
Roen er nær

Menneskestøtter
Navn i hopetall
Har nådd sine røtter
I himmelhall

Klokkene klinger
Et nytt liv er slutt
Mennesker gråter
«Vårt samvær er brutt»

Mennesker sørger
«Jeg savner deg så»
Gud lindrer smerten
«Nytt liv skal du få»

Velvoksne stammer
Tidløse trær
Når sorgen deg rammer
Gud er deg nær

Dikt fra utgivelsen: «Håp i mørke landskap - dikt til trøst»
av Per Arne Sandvold

Foredrag: Torsdag 5. mars er endelig Svein Grytten og Oddvar Tveida tilbake i kirken med nytt foredrag «Fattigdommens historie».